

άνευ

άνευ, καταchr. πρόθεση, [<αρχ. ἄνευ], (στη γλώσσα της αργκό σύνταξη με αιτιατ.), δίχως, χωρίς: «μια μακαρονάδα άνευ σάλτσα || έναν πατσά με άνευ κι άνευ», έναν πατσά, χωρίς κόκκινη σάλτσα και χωρίς σκόρδο·

- άνευ λόγου ή άνευ λόγου και αιτίας, βλ. λ. λόγος·

- άνευ όρων, βλ. λ. [όρος](#)·

- άνευ προηγουμένου, προηγούμενος·

- άνευ χαρτοφυλακίου, έκφραση αμφισβήτησης για την ικανότητα κάποιου, ιδίως στον επαγγελματικό του χώρο: «μου είπαν ότι ο τάδε είναι καλός γιατρός. -Άνευ χαρτοφυλακίου». Από τη γλώσσα της πολιτικής·

- είναι άνευ σημασίας, βλ. λ. [σημασία](#)·

- παραδίνομαι άνευ όρων (σε κάποιον), βλ. λ. [παραδίνομαι](#)·

- παράδοση άνευ όρων, βλ. λ. [παράδοση](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας